

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/109/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010198
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323010198.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 0T/51/2023-81 zo dňa 16.06.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.04.2024 v Trnave, takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/X, C., E. F.

u k l a d á :

Podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 3, ods. 4, ods. 5 Trestného zákona sa obžalovanému ukladajú tieto povinnosti:

- zákaz požívania alkoholických nápojov,
- povinnosť dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi Krajského súdu v Trnave s miestom výkonu činnosti Okresný súd Galanta, pravidelne v lehotách 1 x za mesiac, prvýkrát v lehote do 3 pracovných dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia,
- obžalovaný je zároveň povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Galanta technickými prostriedkami na zistenie alkoholu.

Podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá peňažný trest vo výške 1.000,- (tisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd určuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. OT/51/202381 zo dňa 16.06.2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/X, C., E. F., uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

že

dňa 17.02.2023 v čase o 20:00 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia, EČV: C. v meste C. na ulici D. pri obytnom bloku č. XXXX/XXX, kde bol hliadkou Policajného zboru zákonným spôsobom zastavený a kontrolovaný a dobrovoľne sa podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu prístrojom AlcoQuant 6020plus č. A408882 v čase o 20:08 hod., ktorej výsledok bol pozitívny s nameranou hodnotou 0,97 mg/l vydychovaného vzduchu (v prepočte 2,02 promile), pričom rozhodnutím o priestupku Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Galante, Okresného dopravného inšpektorátu v Galante sp. zn. ORPZ-GA-ODI2-2022/001863 zo dňa 28.01.2022, právoplatným dňa 28.01.2022, bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e), písm. m) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase spáchania priestupku.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 43 Trestného zákona v spojení s § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona obžalovanému uložil aj ďalší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 81-84.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o treste podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, ktoré písomne odôvodnil na č.I. 86.

Obžalovaný v odvolaní namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu. Žiadal o zohľadnenie všetkých poľahčujúcich okolností, a to, že sa priznal k spáchaniu skutku, svoje konanie oľutoval. Obžalovaný poukázal na to, že vedie riadny život, onedlho dovŕši 72 rokov, celý život športuje, v súčasnosti je trénerom kulturistiky. Svoje vozidlo predal, šoférovať už nebude, preto nebude žiadať ani vrátenie vodičského oprávnenia a trest zákazu činnosti plne akceptuje. Uviedol tiež, že absolvoval operáciu srdca a výkon trestu odňatia slobody by mohol nepriaznivo ovplyvniť jeho liečbu a zdravotný stav. Okrem toho sa denne stará o manželku, ktorá rovnako trpí zdravotnými ťažkosťami, je po operácii očí, ďalšia ju čaká, pomáha jej pri každodenných činnostiach. Navrhol, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel a zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o treste tak, že mu uloží podmienený trest odňatia slobody.

Vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného nebolo podané.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 09.04.2024 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu. Obžalovaný zotrval na podanom odvolaní. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obhajcu obžalovaného, odpisom z registra trestov na obžalovaného, ako aj podstatným obsahom spisu. Procesné strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému obsahu spisového materiálu, ani návrhy na doplnenie dokazovania. Zástupkyňa krajskej prokuratúry uviedla, že uložený trest považuje za zákonný, správny a spravodlivý. Odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného sa pridŕžal písomných dôvodov podaného odvolania. Dodal, že skutok sa stal pred viac ako rokom, od tej doby sa život obžalovaného zmenil, vozidlo predal, vodičský preukaz nebude

nikdy žiadať späť. Výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody nebude mať pre obžalovaného žiaden význam. Poukázal tiež na nepriaznivý zdravotný stav manželky obžalovaného, s obžalovaným sú odkázaní jeden na druhého, výkon trestu by narušil ich život. Žiada vyhovieť odvolaniu a uložiť obžalovanému podmienečný trest odňatia slobody alebo iný alternatívny trest. Obžalovaný vyjadril ľútosť nad spáchaním skutku. Uviedol, že sa necíti dobre, nevie ani rozprávať, aktuálne je po operácii srdca.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytyčované prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste, odvolací súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, pretože okresným súdom uložený trest je podľa názoru odvolacieho súdu neprimeraný. Práve preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok pokiaľ ide o uložený trest a spôsob jeho výkonu (§ 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku) a vo veci sám rozhodol (§ 322 ods. 3 Trestného poriadku). Pokiaľ ide o odvolanie okresného prokurátora, namietajúceho nezákonnosť a neprimeranú miernosť uloženého trestu, odvolací súd sa s argumentami prokurátora nestotožnil a odvolanie vyhodnotil ako nedôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolanie obžalovaného smerovalo výlučne proti výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania mohli byť len preskúmanie rozsudku vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 16.06.2023 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výkonom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

V konaní tak bolo nepochybne preukázané (tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), že obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za ktorý je možné páchatelovi uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Okresný súd u obžalovaného správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, v dôsledku čoho postupom pri ukladaní trestu vychádzal zo základnej a nezmenenej trestnej sadzby 0-2 roky.

Z hľadiska účelu trestu uvedeného v § 34 ods. 1 Trestného zákona, individuálna a generálna prevencia tvoria jednotu a musia sa navzájom dopĺňať a podmieňovať. Jednotlivé parciálne ciele sa vo výroku o druhu a výmere trestu musia prelínať a dopĺňať tak, aby sa generálna prevencia dosiahla prostredníctvom individuálnej prevencie. Pôsobenie generálnej a špeciálnej prevencie je potrebné vidieť aj v ich časovom pôsobení, kým generálna prevencia sa popri ochrane spoločnosti a jednotlivcov pred zločinnosťou zameriava aj na predchádzanie recidívy, špeciálna prevencia nastupuje až po spáchaní trestného činu. Hľadiská uvedené v ustanovení o účele trestu tvoria jednotu, to znamená, že sa musia vzájomne dopĺňať a podmieňovať. Preto záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov a s výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Je zásadne vylúčené, aby súd otázku možnosti nápravy páchatel'a riešil len z hľadiska jeho osoby, alebo

vôbec len z hľadiska niektorej skutočnosti, svedčiacej v jeho prospech, a ostatné hľadiská uvedené v ustanovení o účele trestu nebral do úvahy, prípadne ich význam zámerne znižoval.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v § 34 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu).

Otázku nápravy páchatela nemožno riešiť iba s prihliadnutím na jeho osobu a vždy je potrebné, aby sa brala do úvahy spoločenská situácia a ostatné hľadiská. V prípade, ak by došlo k disproporcii medzi jednotlivými druhmi prevencie, viedlo by to najskôr k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, kde by spravodlivosť trestu neuznával ani páchatel ani spoločnosť. Účinnosť generálnej a individuálnej prevencie posilňuje idea neodvratnosti trestu. Preventívny účinok trestu netkvie len v jeho prítomnosti. V záujme účinnej prevencie treba dosiahnuť čo najvyšší stupeň pravdepodobnosti, že trestný čin bude v krátkom čase po spáchaní odhalený, jeho páchatel zistený a spravodlivo potrestaný. V treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne ako aj etické. Vyslovením viny a uložením trestu spoločnosť vyjadruje zavrhnutiehodnosť trestného činu, teda že páchatel vykonal niečo protispoločenské a nemorálne.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu, zohľadnení okolností spáchania skutku, osoby obžalovaného v kontexte jeho predchádzajúceho života (vrátane predchádzajúceho odsúdenia ako aj priestupkových postihov), neopomínajúc výchovné pôsobenie trestu do budúcnosti, a tiež vplyvu trestu na rodinný život obžalovaného a jeho manželku, odvolací súd dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody, hoci aj v krátkom trvaní nenaplnia účel trestu v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa už v minulosti dopustil spáchania trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, za čo bol právoplatne odsúdený a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody. Aj napriek predchádzajúcemu odsúdeniu sa opakovane dopustil rovnakého konania, a to aj v rovine priestupkového postihu, z čoho možno usúdiť, že obžalovaný má sklon k tomu, aby aj napriek požitíu alkoholu sadol za volant a viedol motorové vozidlo. Argument obžalovaného o tom, že bol rôznymi okolnosťami prinútený sadnúť za volant nemôže za žiadnych okolností obstáť, vzhľadom na nulovú toleranciu alkoholu počas vedenia motorového vozidla v podmienkach Slovenskej republiky, a už vôbec takéto konanie ospravedlňovať. Možno teda súhlasiť s názorom okresného súdu v tom, že obžalovaný sa vplyvom predchádzajúceho odsúdenia a tiež priestupkového postihu nepoučil. Aj napriek uvedenému však zo skutkových okolností prejednávanej podľa názoru odvolacieho súdu nevyplývalo, že by sa obžalovaný svojim konaním identifikoval ako taká hrozba pre spoločnosť, pre ktorú by bolo nutné ukladať mu nepodmienečný trest odňatia slobody, hoci aj pri spodnej hranici trestnej sadzby. Tu treba mať na zreteli, že preventívno-výchovnú funkciu trestov zabezpečuje už aj samotná hrozba trestom, bez potreby jeho výkonu v prípadoch, kde vzhľadom na všetky okolnosti prípadu súd dospeje k záveru, že prevýchova páchatela bude naplnená účinnejšie aj bez potreby výkonu trestu. Netreba opomínať, že odstrašujúco má na páchatela pôsobiť neodvratnosť trestu, nie jeho prítomnosť. Odvolací súd má nepochybne za to, že samotný princíp ukladania trestov vyžaduje na nápravu páchatela pôsobiť najskôr miernejšou formou trestu, pričom nie je nevyhnutné ihneď ukladať prísnejšie represie obžalovanému ako páchatelovi trestného činu. Prísnejšie tresty treba ukladať až v prípade recidívy, keď na nápravu obžalovaného dostatočne nepôsobili predchádzajúce opakované miernejšie tresty, ktoré nespĺnili svoj účel.

Konanie obžalovaného síce nieslo znaky recidívy, pričom je irelevantné, či spôsobil následok v podobe škody na majetku či zdraví, nakoľko v prípade stíhaného skutku ide o ohrozovací trestný čin, a teda na naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu postačí samotné vykonávanie činnosti spôsobiteľ ohroziť život, zdravie alebo majetok pod vplyvom návykovej látky bez toho, aby skutočne k poruche na chránenom záujme došlo. (porovnaj judikát R 62/1967-I). Na druhej strane však nedošlo k poškodeniu majetku či zdravia. Závažnosť jeho konania sa typovo nevymyká zo závažnosti inak spáchaného totožného trestného činu, a preto nevyvážený zásah do práv obžalovaného v podobe uloženia

nepodmienečného trestu odňatia slobody by nebol úmerným následku, ktorý svojim konaním spôsobil. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by mal obžalovaný sklon k páchaniu akejkoľvek trestnej činnosti, predtým nebol stíhaný pre obdobný trestný čin, alkohol požíval príležitostne. Obžalovaný je osobou staršieho veku, v kontexte ustanovení Trestného zákona ide o osobu vyššieho veku, v postproduktívnom veku. V konaní deklaroval zhoršený zdravotný stav (podrobil sa operácií srdca), žije spoločne so svojou manželkou, o ktorú sa stará. Podľa vyjadrenia obhajoby sa obžalovaný stará o nevidiacu manželku, preto nielen samotný vek odôvodňuje potrebu jeho prítomnosti a starostlivosti o manželku v domácom prostredí, ale najmä jej nepriaznivý zdravotný stav. Výkonom trestu odňatia slobody by tak došlo k výrazne negatívnemu zásahu do rodinného života obžalovaného a jeho manželky, ktorá je odkázaná na starostlivosť inej osoby.

V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona platí zásada personality trestu, podľa ktorej trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Je tak v rozpore s touto zásadou ukladať obžalovanému nepodmienečný trest v prípade ako je táto prejednávaná vec, kedy zmenou druhu trestu, spolu s uložením probačného dohľadu a s tým spojenými povinnosťami/zákazmi možno dosiahnuť prevýchovu páchatela lepšie a zároveň výkonom trestu nepostihovať blízku osobu, ktorá je odkázaná na starostlivosť obžalovaného. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody spojeného s izoláciou obžalovaného vykonávanou vo výkone trestu odňatia slobody odvolací súd považoval za neprijateľné a mohol by u obžalovaného a jeho manželky vzhľadom na ich nepriaznivý zdravotný stav a vek spôsobiť ďalšie nenapraviteľné následky. Netreba opomíňať na to, že obžalovaný sa dobrovoľne vzdal „prostriedku“ na páchanie trestnej činnosti, inak povedané, bolo mu odobraté vodičské oprávnenie o ktorého ďalšie získanie nebude usilovať a zároveň predal svoje motorové vozidlo, čím výrazne znížil pravdepodobnosť pokračovania v páchaní trestnej činnosti.

Odvolací súd tak vzhľadom na vyššie uvedené dospel k presvedčeniu, že tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednáwanej veci účel trestu dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody vo výmere tri mesiace, s podmienčným odkladom a určením na skúšobnej dobe dva roky s probačným dohľadom. Na prehĺbenie výchovného pôsobenia trestu odvolací súd integroval so súčasným uložením probačného dohľadu aj primerané povinnosti v zmysle výroku tohto rozsudku, zamerané najmä na eliminovanie požívania alkoholu obžalovaným a následné strpenie kontroly tohto zákazu probačným a mediálnym úradníkom. Podľa názoru odvolacieho súdu bude na prospech obžalovaného, ako aj spoločnosti, ak sa bude obžalovaný podriaďovať probačnému dohľadu vykonávaného probačným a mediálnym úradníkom, ktorého úlohou bude výchovne pôsobiť na obžalovaného, poskytovať mu pomoc a poradenstvo a zároveň vykonávať kontrolu plnenia uloženého zákazu. Napokon, na zavŕšenie posilnenia výchovného pôsobenia trestu bol obžalovanému uložený aj peňažný trest, to všetko s uložením náhradného trestu odňatia slobody v prípade jeho úmyselného neplnenia a tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Dodržiavanie týchto povinností a zákazov bude, po skončení skúšobnej doby dôležitým kritériom pri posudzovaní, či sa obžalovaný osvedčil alebo neosvedčil v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia.

Odvolací súd zároveň dáva obžalovanému do pozornosti, že ak v priebehu skúšobnej doby nebude dodržiavať stanovené povinnosti, nezaplatí peňažný trest, či iným spôsobom porušil zákon v trestnoprávnej rovine či na úrovni priestupkového postihu, môže to byť dôvodom pre nariadenie výkonu trestu, a v tom prípade by už nepriaznivý zdravotný stav jeho manželky či vyšší vek samotného obžalovaného nebol ospravedlňením.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a o treste následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozsudkom sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.